

[Udenrigsministeren.]

os imod, et langt ugunstigere Aar i denne Henseende end Aaret 1937, da gik vor Udførsel til Tyskland ikke ned, men den førtes et Skridt videre op.

Det er altsaa det Resultat, vi staar over for i Øjeblikket; men nu ved jeg jo, at dermed slaar man sig i nogle Kredse ikke til Ro. Man siger: Vilde det ikke have været muligt at komme endnu højere op, vilde dette ikke kunne lade sig gøre ved en endnu større Attestudstedelse end den, der fandt Sted i Henhold til Aftalen med Tyskerne? — og dertil maa jeg svare dette, at der har ikke manglet Attester til Vareindførsel her i Danmark i Oktober 1938. Ved Overgangen fra de tidligere 4 Maaneders Perioder til Halvaarsperioder er der skabt større Frihed i Attestudnyttelsen, og ser man paa Resultatet for det første Halvaar med Hensyn til Anvendelsen af Attester, saa viser det sig, at medens der den 1. Januar 1938 var ubrugte Attester paa Tyskland for 47 Mill. Kr., saa var der efter Opgørelsen pr. 1. Juli 1938, altsaa ved Halvaarets Slutning, ubrugte Attester til et Beløb af ca. 60 Mill. Kr. Mængden af ubrugte Attester er forøget med 13 Mill. Kr. i Løbet af den Tid, og disse ubrugte Attester fordelers sig nu som tidligere paa de forskellige Varegrupper. Der er jo en bestemt Varegruppe, som Interessen næsten altid samler sig om, nemlig Manufakturvarerne, fra begge Sider, nogle ivrige ud fra eet Synspunkt, andre ivrige ud fra et andet Synspunkt. For denne brogede Varegruppes Vedkommende er Forholdet det, at den 1. Januar 1938 var der paa Tyskland ubrugte Attester paa 2,5 Mill. Kr., og den 1. Juli var der ubrugte Attester paa 6,6 Mill. Kr. Den forøgede Attestudstedelse havde medført, at en større Mængde af Attester ogsaa paa dette Omraade, hvor de i det hele taget ikke bruges ilde, dog var at faa. Saaledes kunde man tage den ene Varegruppe efter den anden og Punkt for Punkt vise, hvorledes den samlede Mængde Attester for de forskellige Varegrupper har været tilfredsstillende.

Hvis man spørger om Situationen siden, saa er vi jo endnu ikke saa langt henne i det andet Halvaar, at der vilde være Mulighed for, at Attesterne blot tilnærmelsesvis var opbrugt. Enhver, der ønsker at disponere,

har haft den størst mulige Adgang dertil. Vi har en Opgørelse fra 1. Oktober, altsaa da Halvdelen af dette Halvaar var gaaet, og den viser ubrugte Attester paa Tyskland paa 173 Mill. Kr. og med Hensyn til Manufakturvarer ubrugte Attester paa saadan noget som 17 Mill. Kr. eller over 55 pCt. af hele Attestmængden for det paagældende Halvaar inden for den paagældende Varegruppe. En senere Opgørelse fra 2. November viser, at der endnu var 132 Mill. Kr. i ubrugte Attester paa Tyskland. Det viser tillige, at der har været et stærkt Forbrug i Oktober Maaned. Vi maa haabe, at Forbruget bliver tilsvarende stærkt i November og December. Vi havde egentlig regnet med, at vi vilde gaa ud af Aaret med en Snes Millioner Kroner mere i ubrugte Attester paa Tyskland, end vi gik ud af forrige Aar med, men det er muligt, at Købene i Aarets sidste Maaneder vil blive saa meget livligere, at der ikke sker saa stor en Forøgelse af Mængden af ubrugte Attester i Løbet af dette Aar.

De ved imidlertid alle, at naar man saaledes har konstateret, at der har været rigeligt af Attester Perioden igennem, saa siger man: Ja, men de skulde have været paa nogle andre Varer. Svaret derpaa er for saa vidt givet gennem de Tal, jeg har nævnt, og mange andre Tal kunde føjes dertil; Forholdet er, at der har været Rigelighed for de forskellige Varer. Men dernæst følger man til: Ja, men saa er det nogle forkerte Personer, det var nogle andre Mennesker, der skulde have haft disse Attester. Dertil maa jeg svare, at Fordelingen paa de forskellige Importører foregaar i Henhold til Lovens Bestemmelser, Bestemmelser, som er givet for at undgaa, at Vilkaarlighed skulde indtræde. Jeg tør ikke sige, at der ikke ved flere Nyimportører eller ved et vist mere eller mindre vilkaarligt Valg imellem Importører kunde opnaas *lidt* livligere Køb, men jeg maa erkende, at det strider mod alle mine Forestillinger om, hvorledes økonomiske Bevægelser foregaar, at det skulde være helt umuligt for de Mennesker, der har Brug for Varer, at finde de Importører, der har Overflod af Attester. Derfor tror jeg heller ikke, at der ved Bevægelser paa tværs af Lovens Regler og ved Indførelse af en Vilkaarlighed, for hvilken Rigsdagen hidtil er vejet tilbage, vilde kunne opnaas